

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 2. Joannis Comneni obitus. Manuel Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. A.C. 1143. Sacra Sedes non plus una die vacavit; nam die Dominica, vigesima sexta Septembris, anno millesimo centesimo quadragésimo tertio, Papa electus est Guido de Castello, gente Hetruscus, Cardinalis Presbyter, titulo S. Marci, qui Cœlestinus II. dictus, Sacram Sedem haud plus quinque mensibus tenuit.

§. II.

Joannis Comneni obitus. Manuel Imperator.

Nicot. p. 27. *31.* *Cinnamm. lib. 1. 13. 15.* Eodem anno, sed sex ante menses, Joannes Comnenus Imperator mortalitatem exuerat, Antiochia Latinos pellere frustra aggressus. Inde per Ciliciam reversus est, ubi tempore hyemali in venatu sagittam in aprum dirigens, ejus cuspide veneno imbuta manum perstrinxit. Grassante paulatim veneno neglectum vulnus immedicabile factum est, cum pati nollet, ut sibi brachium infectum a reliquo corpore medici avellerent. Ergo sentiens se moriturum, Manuelem ex duobus filiis, qui ipsi supererant, natu minorem, sed Regno aptiorem, successorem suum designavit. Communionem accepit in Festo Paschæ die

mana salarium seu stipendium annuum a Summo Pontifice fuisse collatum.

Card. Baron. ad hunc annum.

die quarta Aprilis, atque octava ejusdem Sæcul. XII.
 mensis occubuit, postquam annos vigin- A.C. 1143.
 ti quatuor, septem menses, & dies quin-
 decim imperasset.

Græco vocabulo inter suos diceba- *Nicot. p. 13.*
 tur *Calo-Joannes*, id est, Joannes pul-
 cher. Cum compluribus ante obitum
 annis de Persis reportasset victoriam,
 Constantinopolim triumphans intravit.
 Plateæ tapetibus stratae erant, quadrigæ
 albæ, clavis argenteis & gemmis non ul-
 timi pretii ornatae, quas vero Impera-
 tor conscendere recusavit; sed sanctæ
 Virginis effigiem, cui victoriam acce-
 ptam ferebat, imponi jussit; ipse vero,
 Crucem manu gestans, pedibus antei-
 bat (*).

A 3

Super-

(*) De Joanne Comneno Natalis Alexander
 ex Niceta Choniate refert: *Toto Principatus*
tempore vita vel membris subditorum privavit
neminem. Elisabetha, Petri magni filia, Russo-
 rum Imperatrix & gloria, cum anno millesimo
 septingentesimo quadragesimo secundo uncta
 & coronata fuisset, voto se se obstringere cu-
 piebat, quod neminem subditorum suorum, cu-
 juscunque criminis reum, quoad ipsa imperaret,
 capite plexura esset. Sed obstitit consiliario-
 rum prudentia. His diebus, legitur obiisse o-
 ptima Princeps, Virgo, Imperatrix, in immensis
 Europæ Asiæque spatiis sapienter & feliciter
 Dominans, Augustæ Domus Austriacæ amica fi-
 delis

Sæcul. XII. Superest nobis hujus Imperatoris
 A.C. 1143. Constitutio, in qua summatim dicit: *Ad*
 Jus Græco *aves nostras pervenit, quod aliqui Re-*
 Rom lib. 2. *ctores Provinciarum, ubi Episcopi vix*
 p. 147. *spiritum exhalarunt, omnia, quæ in E-*
piscopatu invenire est, sive res mobiles
sive pecunias, auferant, vel a ministris
suis auferri jubeant, simulantes nullam
sibi in hac re partem esse. Quare dein-
ceps, quæ hic sequuntur, servari volu-
mus. Episcopo mortuo nullus Præfectus
ea, quæ Episcopi erant, sive in urbe sive
ruri, diripiat. Ne quidem in Episcopa-
tum, aut in alia loca ad Episcopatum per-
tinentia vel ipsi vel eorum ministri in-
trent. Si Rectores Constitutionem hanc
nostram violaverint, Ecclesiæ læsæ duo-
decim libras argenti pendent, & in no-
stram indignationem incurrant. Eorum
ministri sex libras mulctæ nomine dent,
& præterea temeritatem in cute luant.
Si Clericus Ecclesiæ quidquam abstulerit,
ut sacrilegii reus deponatur. Lege ista,
 ne

delis & potentissima, contra communem pacis
 hostem haud exiguum præsidium. Hæc enim,
 Petri Magni Magna Filia, victricibus armis effe-
 cit, ut immanis belli Auctor, cujus finem Deus
 scit, Borussia, unde Regis nomen accipit,
 carere cogatur. Deus det, ut Carolus, seu Pe-
 trus III. Dux Holsatiæ, Augustæ defunctæ ex so-
 rore nepos & successor, in Catholicorum fœ-
 dere constans perseveret.

ne quis in Ecclesias aut earum ditiones Sæcul. XII
A.C.1143.
Episcopo defuncto pedem inferat, ad rem
quancunque rapiendam, tam Judices,
quam Quæstores, Duces, Strategi, &
cuicunque officio publico præfecti, obstrin-
gantur. Si vero probare possint, Eccle-
siam ære publico esse gravatam, Clericos
vocent, & si de debito liqueat, ex redi-
tibus Ecclesiæ illud solvicurent. Episco-
pi deinde electi sit, jura Ecclesiæ suæ
tueri. Ex his cognoscimus Ecclesias
vacantes diripiendi abusam tam in O-
riente quam in Occidente invaluisse.

Manuel Comnenus Imperator, ubi
Constantinopolim pervenit, nihil anti-
quius habuit, quam in Sede Patriarchali,
vacante post obitum Leonis Stypiotæ,
qui eam annos octo & menses octo te-
nuerat, alium collocare. Nominavit
autem ad hanc Dignitatem Michaellem
Oxitem, quod ipsi nomen à Monasterio,
ex quo evocatus fuit, inhæsit. Cogno-
mentum habuit etiam *Curcuas*, vir scien-
tiarum profanarum rudis, sed doctrina
Ecclesiastica instructus, quem & mores
& vitæ austeritas commendabant. Por-
ro Sedem Constantinopolitanam non
plus duobus annis & octo mensibus te-
nuit. Is ergo Manuelem coronavit, an-
nis triginta octo imperaturum. Die,
qua coronam accepit, centum libras au-

Sæcul. XII.
A.C. 1143.

ri obtulit, & singulis exinde annis libras ducentas Clericis misit.

§. III.

Sententia contra Bogomilos lata.

*Leo Atta-
tius. de conf.
lib. II. c. 12.
p. 671.*

Primo sui Pontificatus anno, die Veneris, vigesima Augusti, Indictione sexta, nempe anno millesimo centesimo quadragesimo tertio, Michael Patriarcha Concilium in Palatio Thomaitensi celebravit, cui Metropolita duodecim, & aliquot ex primariis Imperatoris præfectis interfuerunt. In eo Basilius Metropolita Thyaneus in Cappadocia duos Hæreticos suæ provinciæ, qui Episcopos se se dicebant, scilicet Clementem Sasiensem & Leontium Balbissensem, tanquam Sectæ Bogomilorum infectos detulit. Et primo quidem probavit, eos ne quidem esse Episcopos, quando quidem a solo Metropolita, nullis aliis Episcopis assistentibus, contra Canonum præcepta, ordinati essent; quod ipsi non inficiabantur. Hinc Concilium, condito Decreto eorum ordinationem nullam pronuntiavit, & ambos ut simplices monachos habuit (*).

(*) Quamquam illicite & contra Canones peracta fuerit duorum istorum Episcoporum Ordinatio, simpliciter tamen non fuit nulla, cum etiam ab uno Episcopo collata valeat. Sed
tricaban-